

Lietuvos Respublikos Seimo Krikščionių demokratų frakcijos nariai Vytautas Bogušis, Algirdas Saudargas ir Algirdas Vaclovas Patackas Seimo posėdžių salėje. Vilnius, 1996–1999 m. Fotografas Gintaras Mačiulis. Lietuvos Respublikos Seimo archyvas

paslaptingos bendražygio ir bičiulio Mindaugo Tomonio žūties. „Normalias“ mokslo karjeros galimybes turėjęs chemijos mokslų aspirantas sąmoningai pasirinko nedėkingą rezistentą, nepriklausomo kūrėjo ir švietėjo kelią. Algirdas Vaclovas Patackas kartu su bendražygiais bendradarbiavo leidžiant pagrindinius leidinius „Pastogė“, „Lietuvos ateitis“, „ETHOS“. Pasak Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro generalinės direktorės Birutės Teresės Burauskaitės, „Algirdas nebuvo tas aktyvus disidentas, bet KGB, komunistų partijos akimis, jis buvo dar kenksmingesnis, kadangi jo idėjos plito, buvo patrauklios tarp jaunimo.“ Ši rezistencijos metais subrandinta, išlaisvintos dvasios laikysena ypač pasitarnavo susikūrus Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžiui. Algirdas Vaclovas Patackas aktyviai įsijungė į Kauno Sąjūdžio veiklą. Reali Lietuvos nepriklausomybė ir laisvė, dvasinis lietuvių tautos atgimimas jam buvo pagrindinės Sąjūdžio vertybės.

Kovo 11-oji Algirdą Vaclovą Patacką atvedė į atkurtos Lietuvos valstybės politikos lauką. Į Lietuvos Respublikos Aukščiausiąją Tarybą-Atkuriamąjį Seimą Kauno Žaliakalnio rinkėjai jį išrinko jau pirmajame ture, 1990 m. vasario 24 d. Aukščiausiojoje Taryboje-Atkuriamajame Seime Algirdas Vaclovas Patackas dirbo Mandatų bei Švietimo, mokslo ir kultūros komisijose. Kitų Lietuvos Respublikos Seimo kadencijų metu jis nuosekliai dirbo Švietimo, mokslo ir kultūros komitete, vieną kadenciją – Nacionalinio saugumo ir gynybos

komitete. Ryškia signataro parlamentinio darbo domiante tapo Lietuvos laisvės gynimas. Sovietinės agresijos dienomis 1991 m. sausio mėnesį jis stojo greta pirmųjų Lietuvos parlamento gynėjų – savanorių. Lietuvai apgynus ir įtvirtinus savo laisvę, Lietuvos Respublikos Seime Algirdas Vaclovas Patackas buvo nuoseklus tautų laisvės ir mažų šalių nepriklausomybės bei tautinės kultūros gynėjas. Ypač daug jėgų ir pastangų jis skyrė Čėčėnijos nepriklausomybės reikalams.

Nuo 2000 m., dirbdamas Lietuvos kariuomenės Kauno įgulos karininkų ramovėje, Algirdas Vaclovas Patackas įsitraukė į krašto apsaugos sistemos stiprinimo darbus, tapo aktyviu Lietuvos kariuomenės patriotinių, visuomeninių renginių organizatoriumi ir rėmėju.

Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos Informacijos ir komunikacijos departamento Parlamentarizmo istorinės atminties skyrius

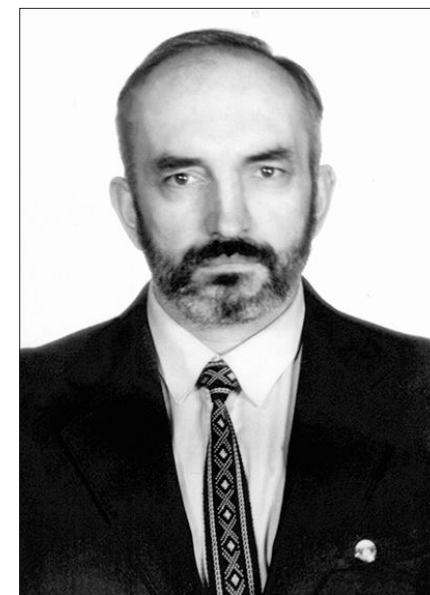

Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras Algirdas Vaclovas Patackas prie vardinio qžuoliuko, pasodinto Tautinio atgimimo qžuolyne, šalia Jono Basanavičiaus gimtosios sodybos Ožkabalių kaime. Ožkabaliai, Vilkaviškio r., 1998 m. balandžio 25 d. Fotografas Gintaras Mačiulis. Lietuvos Respublikos Seimo archyvas

LIETUVOS RESPUBLIKOS
SEIMAS

Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras Algirdas Vaclovas Patackas (1943–2015)

*Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras
Algirdas Vaclovas Patackas*

Tarp šimto dvidešimt keturių Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarų ir Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo narių Algirdas Vaclovas Patackas jį pažinojusiųjų atmintyje iškyla kaip ypač plačių interesų ir drąsaus polėkio asmenybė.

Politiku ir atkurtos nepriklausomos Lietuvos valstybės parlamento – Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo – nariu bei Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataru jis tapo būdamas 46-erių. Be politiko ir parlamentaro veiklos, kuriai jis paskyrė beveik 13

Kauno politechnikos instituto Cheminės technologijos fakulteto studentų Mediumo šventės linksmybės. Iš kairės stovi A. V. Patackas ir kurso draugai. Kaunas, 1963 m. Fotografas nenurodytas. Algirdo Vaclovo Patacko šeimos archyvas

brandžiausių savo gyvenimo metų, signataras Algirdas Vaclovas Patackas prisimenamas kaip aktyvus Lietuvos etnokultūrinio sąjūdžio, neginkluotojo pasipriešinimo dalyvis, savilaidinių kultūrinio pagrindžio leidinių leidėjas ir redaktorius (už pagrindinę veiklą suimtas ir kalintas KGB kalėjime), kaip Lietuvos mokslų akademijos Chemijos ir cheminės technologijos instituto aspirantas, Kauno melioracijos statybos ir montavimo darbų valdybos darbininkas, aktyvus Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Kauno miesto atstovas – Sąjūdžio Kauno iniciatyvinės grupės narys, Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Steigiamojo suvažiavimo delegatas,

Dviračių žygyje Dzūkijoje. Iš kairės: sūnus Algirdas, duktė Eglė, Algirdas Vaclovas Patackas, žmona Nijolė, Kostas Leinartas, Juozas Prapiestis. XX a. 9-tas dešimtmetis. Fotografas nenurodytas. Algirdo Vaclovo Patacko šeimos archyvas

Džiaugsmo akimirka Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Steigiamojo suvažiavime. Vilnius, 1988 m. spalio 23 d. Fotografas Romualdas Požerskis. Romualdo Požerskio asmeninis archyvas

Sąjūdžio Seimo narys bei Sąjūdžio Kauno miesto tarybos narys, lektorius ir paskaitininkas 1988 m. įsteigtoje Kauno sekmadieninėje lietuvių kultūros mokykloje, vėliau Kauno tautinės kultūros centre ir Kauno universitetuose, 1991 m. Lietuvos Garbės savanoris, poetas ir mąstytojas, palikęs gausų rašytinį palikimą baltų kultūros ir indoeuropeistikos klausimais.

Algirdas Vaclovas Patackas gimė Antano Patacko ir Marijos Patackienės (Sabaliauskaitės) šeimoje. Signataro seneliai buvo tretininkai, abu tėvai buvo Ateitininkų federacijos nariai, taigi šeimoje, net gūdžiausiu sovietmečiu, buvo gyvos katalikybės tikėjimo vertybės. Jos tapo būsimąjo signataro asmenybės šerdimi. Nors ir nebuvo įstojęs į Lietuvos krikščionių demokratų

Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo akimirka. Posėdžių salėje balsuoja Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo deputatai. Vilnius, 1990 m. kovo 11 d. Fotografas Paulius Lileikis. Lietuvos centrinis valstybės archyvas

Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo plenariniame posėdyje kalba deputatas Algirdas Vaclovas Patackas. Vilnius, 1990 m. Fotografas nenurodytas. Lietuvos Respublikos Seimo archyvas

partiją, Algirdas Vaclovas Patackas buvo Seimo Krikščionių demokratų frakcijos narys. Simboliška, kad gimęs Trakuose, senojoje ikikrikščioniškosios Lietuvos valstybės sostinėje, Algirdas Vaclovas Patackas dar okupacijos metais suformulavo savitą, sakytumę, poetinę, metafizinę, lietuvių tautos ištakų, baltų religijos, liaudies papročių ir apeigų ištakų versiją. Ją vėliau plėtojo jau Nepriklausomybės metais išleistose knygose.

Algirdo Vaclovo Patacko asmenybė nebūtų atskleista, jei nebūtų prisiminta jo veikla Lietuvos neginkluotojo pasipriešinimo judėjime. Jo pagrindinė veikla suaktyvėjo po Romo Kalantos tragedijos, o ypač – po

Lietuvos savanorių – parlamento gynėjų priesaika. Priesaiką priima kunigas Robertas Grigas. Antras iš kairės – Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo deputatas Algirdas Vaclovas Patackas. Vilnius, 1991 m. sausio 11 d. Fotografas Jonas Juknevičius. Lietuvos centrinis valstybės archyvas